

[K. Axel Nielsen.]

at socialdemokratiet har begået forræderi i denne sag. Traktaten er jo af ældre dato, og vi har ikke forrådt vor opfattelse med hensyn til stationeringsspørgsmålet; vi har altid ønsket, at de fremmede tropper, der eventuelt skulle komme, skal undergives dansk jurisdiktion. Det ligger klart. Men forøvrigt er det hverken traktatens gode eller dårlige egenskaber eller stationeringsspørgsmålet, vi skal drøfte. Det er et uhyre interessant spørgsmål, som jeg ved anden lejlighed gerne vil drøfte med det ærede medlem, men det er blot ikke det, der foreligger til behandling her i dag.

Om § 122, der indeholder bestemmelse om, at loven ikke skal gælde for Nord- og Østgrønland, og bemyndigelsen for statsministeriet til, når det skønner, at forholdene er egnede, at udvide loven til også at omfatte Nord- og Østgrønland, vil jeg sige, at da jeg ikke har været i Grønland — jeg ved ikke, om det ærede medlem har været der — tør jeg ikke anfægte det skøn, der udøves af de på dette punkt mest sagkyndige, nemlig Grønlandsdepartementet. Det tør jeg ikke, og jeg forstår heller ikke, at det ærede medlem tør.

Så siger det ærede medlem, at når befolkningen har været 60 år under dansk herredømme, må den snart være moden til at tage en kriminallov som den, der her foreslås. Ja, det ville måske være rigtigt, hvis ikke befolkningen i disse egne boede så afsides og levede under naturaløkonomiens vilkår. Men det er jo tilfældet, og det er baggrunden for, at man ikke nu tør udvide loven til at omfatte også disse egne. Det ville også støde på utrolige vanskeligheder af rent praktisk art, idet man ikke ville kunne påse lovens overholdelse uden en meget bekostelig administration — man har iøvrigt ikke den retsplejelov, omfattende Nord- og Østgrønland, som er en vigtig forudsætning for, at man kan have en kriminallov, der omfatter disse egne.

Hvad angår bemyndigelsen, nærer jeg overhovedet ingen betænkelighed ved at have den formuleret som foreslået; det er jo ikke noget usædvanligt. Vi har — som jeg har anført tidligere — en tilsvarende bestemmelse i retsplejeloven for Grønland, og skulle den dag komme, da det efter de oplysninger, der til den tid foreligger for

det høje ting, måtte skønnes rimeligt at udvide kriminalloven til også at omfatte Nord- og Østgrønland, uden at der fra statsministeriets side skulle blive foretaget noget, står det enhver af os frit for at rejse sagen i dette høje ting, og jeg er ikke i tvivl om, at der så vil blive gjort noget ved den.

Jeg kan ikke se nogen som helst betænkelighed ved at ophøje det foreliggende lovforslag til lov, og jeg skal påny anbefale det.

**Aksel Larsen:** Jeg takker for de oplysninger, jeg har fået af statsministeren vedrørende spørgsmålet om grønlanderne som dommere, grønlandernes uddannelse til jurister, og jeg håber, man vil nå et godt resultat.

Mine betænkeligheder vedrørende revisionsbestemmelsen i det foreslåede nye stykke til § 121 er ikke blevet bortvejret af udvalgets ærede ordfører. Ganske vist siger udvalgets ordfører, at det er hans overbevisning, at der vil foreligge en beretning i 1959—60, men således som ændringsforslaget er formuleret, siges det, at en sådan beretning skal kun foreligge, når der samtidig forelægges et forslag til revision af loven. Jeg forlanger ikke, at udvalgets ærede ordfører skal have særlig stor erfaring på dette punkt, men han kan trygt stole på, at den oplysning, jeg her giver, er rigtig: at vi gang på gang kommer ud for, at selv om der står i en lov, at den skal optages til revision i den og den rigsdagssamling, så kommer den pågældende minister blot og foreslår at udskyde revisionen i 2, 3 eller 5 år. Dette sker ikke, fordi det ikke behager den pågældende minister at komme med revisionsforslag — i hvert fald ikke generelt; sommetider sker det naturligvis, forøvrigt navnlig indenfor justitsministeriet, fordi man ikke har kunnet gøre sit arbejde færdigt, skønt man burde have gjort det. Men i de fleste tilfælde er der saglige grunde for, at revisionen udskydes, og jeg ser fuldt vel, at det kan der også være i 1959—60. Der kan godt være saglige grunde for, at regeringen til den tid siger: denne revision bør udskydes nogle år. Jeg synes, det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen skulle tænke sig denne mulighed og overveje, om man ikke bør forandre affattelsen af ændringsforslaget eller i hvert fald sikre sig en utvetydig erklæring fra regeringen om, at under